

پرسون بررسی کرد؛

سهم زنان در عرصه سیاسی کشور؛ هیچ!

سهم و نقش زنان در ساختار سیاسی کشور فاصله زیادی با آرمان‌ها و مطالباتی که در انقلاب اسلامی مطرح شد، دارد.

به گزارش سایت خبری پرسون، وقتی لیست چهره‌های مطرح در انتخابات ریاست جمهوری کشور را مشاهده می‌کنیم، تنها اسم یک زن در میان ۴۷ نفر مرد به چشم می‌خورد. آن هم معلوم نیست چه اتفاقی رخ داده و یا پشت صحنه حضورش در ثبت نام انتخابات چه بوده که شرکت کرده است.

زنان در حالی ۵۰ درصد جامعه ایرانی را به خود اختصاص می‌دهند که با وجود سهم ۶۰ درصدی این قشر در آموزش عالی کشور، متأسفانه سهم چندانی در نظام مدیریتی و انتخاباتی کشور ندارند.

سهم و نقش زنان در ساختار سیاسی کشور فاصله زیادی با آرمان‌ها و مطالباتی که در انقلاب اسلامی مطرح شد، دارد. یعنی عملیاتی و اجرایی شدن آن با چالش‌ها و موانع گوناگونی روبه‌رو است.

دلیل این امر هم به قوانین کشور مرتبط بوده و نیز میدانی به زن‌ها در عرصه‌های ریاستی داده نشده است. این در صورتی است که خانم‌ها در هر مقام مدیریتی که با سختی به دست آوردند، طبق آمار درخشیدند و توانستند کار را به نحو احسن انجام دهند. ریشه این وضعیت بیش از هر چیز در موانع یک جوامع سنتی بوده قرن‌ها نظام پدرسالار را تجربه کرده است.

عدم حضور زنان در نهادهایی مانند شورای نگهبان، مجمع تشخیص مصلحت و نیز بسیاری از نهادهای عالی اجرایی کشور این کمبود را مشهود و چشم‌گیر ساخته است. ممکن است در برخی مواقع با یک نگاه سهمیه‌ای در حد یک نفر روبه‌رو باشیم، اما به طور عام در نهادهایی که افراد منصوب می‌شوند، از زنانی که به عرصه تصمیم‌گیری و قدرت راه پیدا کرده باشند، اثری نیست.

از ماه‌های گذشته مناقشات و اما و اگرها بر سر نامزدی زنان برای تصدی مدیریت عالی اجرایی کشور وجود داشت. حال طبق شواهد تعداد کمی از زنان در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ شرکت کردند.

با توجه به آن که زنان پنجاه درصد جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند، مشارکت زنان در همه عرصه‌های سیاسی یک ضرورت است به نحوی که می‌توان گفت اگر زنان در حوزه سیاسی اقلیت به شمار آیند، دموکراسی ناتمام است.

سهم زنان از انتخابات کشور تنها وعده‌های توخالی کاندیدای منتخب است و کاندیداها با وعده‌هایی چون حضور زنان در ورزشگاه، حق برابری قانونی همانند مردان و از این دست موارد، سعی در جمع آوری رأی دارند اما؛ باید بدانند زنان این سرزمین هوشیارتر از قبل هستند و خام وعده‌های توخالی کاندیدا نمی‌شوند.

زنان این روزها همپای مردان در راستای اهداف عالی گام بر می‌دارند و خود را ثابت کرده‌اند. نباید جای زنان در مدیریت کلان و پست‌های کلیدی خالی بماند، زنان سال‌ها است حضور در مدیریت‌های کلان سیاسی را به عنوان فرصتی برای کاستن از معضلات کشور می‌دانند، در صورتی که مطالبات آنها در این راه توسط مسئولین کشوری جدی گرفته نمی‌شود و برخلاف تلاش‌های چندین ساله آنها برای حضور ۳۰ درصدی در تمام زمینه‌های مدیریتی کشور، جز در سطح مدیریت‌های میانی که تا حدودی به این درصد نزدیک شدیم، اما همچنان در مدیریت‌های کلان و کلیدی، هنوز جای زنان خالی است.

شاید حضور زنان در شورایی‌ها کمی چشمگیر باشد، اما دلیلش این است که شوراها در اصل غیرسیاسی‌تر هستند و در واقع بیشتر جنبه رفاهی و شهری دارند و مسائل اجتماعی و روزمره مردم را در برمی‌گیرند. در نتیجه تعداد زنانی که در شوراها انتخاب می‌شوند با تعداد زنانی که در مجلس انتخاب می‌شوند، بسیار متفاوت است. حتی در تاریخ انقلاب اسلامی به خاطر نمی‌آوریم بانویی برای کاندیدایی ریاست جمهوری تأیید صلاحیت شده باشد.

با توجه به سوابق درخشان زنان مدیر، هیچ دلیلی ندارد ما زنان از خواسته خود مبنی بر کسب جایگاه سیاسی کوتاه بیاوریم تا بتوانیم در راستای خدمت به کشور نقش‌آفرینی کنیم و از مسئولین نیز توقع داریم که به تجربه و آگاهی زنان توجه کافی نشان دهند.

نگارنده: یگانه بختیاری